

DOMÁCÍ BOHOSLUŽBY

5. postní neděle Judica 29. března 2020 Čáslav

Milé děti, milé sestry a milí bratři. Přeji vám dobré nedělní ráno a přeji vám všem pozhnané prožití dnešních domácích bohoslužeb, které pro nás připravil bratr farář Pavel Jun. Děkujeme mu za to a zdravíme vás všechny apoštolským pozdravem:

„Milost vám a pokoj od Boha Otce i Syna i Ducha svatého.“

Dnes je pátá neděle v postu, která v církevním roce nese název Judica. Jméno této neděle je odvozeno od vstupního 43. žalmu, který nyní budeme společně číst:

Dopomoz mi, Bože, k právu, ujmi se mého sporu, dej mi vyváznout před bezbožným pronárodem, před člověkem záluďným a podlým!

² Tys přece moje záštita, Bože. Proč zanevřel jsi na mě, proč stále chodit mám zármutkem sklíčen v sevření nepřítele?

³ Sešli své světlo a svoji věrnost; ty ať mě vedou, ty ať mě přivedou k tvé svaté hoře, k příbytku tvému,

⁴ a já tam přistoupím k božimu oltáři, k Bohu, zdroji své jásavé radosti,

a hrou na citaru ti budu vzdávat chválu, Bože, můj Bože!

⁵ Proč se tak trpce rmoutíš, má duše, proč ve mně úzkostně sténáš?

Na Boha čekej, opět mu budu vzdávat chválu, jemu, své spáse. On je můj Bůh.

Miluj Boha... (Pavel Jun pro Pečky 22.3.2020)

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

Ř 5,5 Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán.

Pane, přišla na nás doba strachu a smutku, malomyslnosti...
Vrať nás do radosti, prosíme.

BIBLICKÉ ČTENÍ

První kniha Mojžíšova 1. kapitola verše 1 - 31

Genesis 1:1 Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. 2 Země byla pustá a prázdná a nad propastnou tůňí byla tma. Ale nad vodami vznášel se duch Boží.

3 I řekl Bůh: "Bud' světlo!" A bylo světlo. 4 Viděl, že světlo je dobré, a oddělil světlo od tmy. 5 Světlo nazval Bůh dnem a tmou nazval nocí. Byl večer a bylo jitro, den první.

6 I řekl Bůh: "Bud' klenba uprostřed vod a odděluj vody od vod!" 7 Učinil klenbu a oddělil vody pod klenbou od vod nad klenbou. A stalo se tak. 8 Klenbu nazval Bůh nebem. Byl večer a bylo jitro, den druhý.

9 I řekl Bůh: "Nahromad'te se vody pod nebem na jedno místo a ukaž se souš!" A stalo se tak. 10 Souš nazval Bůh zemí a nahromaděné vody nazval moři. Viděl, že to je dobré. 11 Bůh také řekl: "Zazelenej se země zelení: bylinami, které se rozmnožují semeny, a ovocným stromovým rozmanitého druhu, které na zemi ponese plody se semeny!" A stalo se tak. 12 Země vydala zeleň: rozmanité druhy bylin, které se rozmnožují semeny, a rozmanité druhy stromoví, které nese plody se semeny. Bůh viděl, že to je dobré. 13 Byl večer a bylo jitro, den třetí.

14 I řekl Bůh: "Bud'te světla na nebeské klenbě, aby oddělovala den od noci! Budou na znamení časů, dnů a let. 15 Ta světla ať jsou na nebeské klenbě, aby svítla nad zemí." A stalo se tak. 16 Učinil tedy Bůh dvě veliká světla: větší světlo, aby vládlo ve dne, a menší světlo, aby vládlo v noci; učinil i hvězdy. 17 Bůh je umístil na nebeskou klenbu, aby svítla nad zemí, 18 aby vládla ve dne a v noci a oddělovala světlo od tmy. Viděl, že to je dobré. 19 Byl večer a bylo jitro, den čtvrtý. 20 I řekl Bůh: "Hemžete se vody živočišnou havětí a létavci létejte nad zemí pod nebeskou klenbou!" 21 I stvořil Bůh veliké netvory a rozmanité druhy všelijakých hbitých živočichů, jimiž se zahemžily vody, stvořil i rozmanité druhy všelijakých okřídlených létavců. Viděl, že to je dobré. 22 A Bůh jim požehnal: "Plod'te a množte se a naplňte vody v mořích. Létavci necht' se rozmnoží na zemi." 23 Byl večer a bylo jitro, den pátý. 24 I řekl Bůh: "Vydej země rozmanité druhy živočichů, dobytek, plazy a rozmanité druhy zemské zvěře!" A stalo se tak. 25 Bůh učinil rozmanité druhy zemské zvěře i rozmanité druhy dobytka a rozmanité druhy všelijakých zeměplazů. Viděl, že to je dobré. 26 I řekl Bůh: "Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby. Ať lidé panují nad mořskými rybami a nad nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad každým plazem plazícím se po zemi." 27 Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil. 28 A Bůh jim požehnal a řekl jim: "Plod'te a množte se a naplňte zemi. Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe." 29 Bůh také řekl: "Hle, dal jsem vám na celé zemi každou bylinu nesoucí semena i každý strom, na němž rostou plody se semeny. To budete mít za pokrm.

30 Veškeré zemské zvěři i všemu nebeskému ptactvu a všemu, co se plazí po zemi, v čem je živá duše, dal jsem za pokrm veškerou zelenou bylinu." A stalo se tak. 31 Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré. Byl večer a bylo jitro, den šestý.

PÍSEŇ Evangelický zpěvník 442 Pane dnešek je den chvály

1. Pane, dnešek je den chvály, dnes ti chceme děkovat; rádi bychom vyzpívali dík za to, že náš máš rád.
2. Pane, dnes zvlášť děkujeme za tvé evangelium. Dej ať nezůstane němé, ať potěší každý dům.
3. Pane, dnes ať nám všem zazní slovo, které pomáhá; těm, kdo zdoláni jsou bázni, ať se vrátí odvaha.
4. Pane, dnes je tolik lidí, co nevědí kudy kam. Dej, ať aspoň na krok vidí, ať nikdo z nich není sám.
5. Pane, dnes toužíme vědět, na čem nejvíc záleží. Ukaž nám, co potřebné je a co je jen přítěží.
6. Pane, naplň pravým mírem srdce svého stvoření, ať náš hřích už v světě širém tvoji vůli nemění.

VYZNÁNÍ VÍRY S DĚTMI

Věřím v Boha Otce, který nás stvořil, věřím v jeho Syna, který nás zachránil, věřím v Ducha svatého, který nás proměňuje. Amen

NEDĚLKA podle <https://katecheze.evangnet.cz/>

Je možno také sledovat nedělku „na živo“ na youtube ze Strašnic <https://drive.google.com/file/d/1GHfsGea5p-Yy-W2gCFJmRsQKwi2rlXYU/view>

Děti, viděli jste už někdy úplně čerstvě narozené miminko? Často je takové červené, se svraštělým obličejem, někdy i hodně pláče. A ještě to chvíli trvá, než se z něho vyloupne krásné novorozeně.

Dnes si děti budou vyprávět v nedělce o tom, že když se narodil Pán Ježíš, tak byl vlastně taky úplně normální novorozeně. A později byl normální kluk i normální dospělý. Jedl, spal, radoval se, byl smutný, stejně jako všichni my lidé. Bůh se stal člověkem. I to vyznáváme, když ve Vyznání víry říkáme: Narodil se z Marie Panny.

Pro předškolní děti

V povídání s předškoláky chceme zdůraznit, že Ježíš byl pravým člověkem, byl jako my, prožíval podobné věci, narodil se, byl zranitelný, cítil bolest, strach, zármutek, radost, plakal, jedl, veselil se... zemřel.

Uprostřed dětí leží velký balicí papír, pokud možno větší, než největší z dětí, např. splený ze dvou tří archů. S dětmi se shromáždíme okolo papíru. Budeme potřebovat barevné tlusté pastelky (např. voskovky, vypratelné fixy apod.).

Kdo je to člověk? (*Lehce filosofická otázka pro starší předškoláky, nemusíte hned utíkat k doplňujícím otázkám, pokud děti něco napadá.*) Jak se pozná? Jak se liší od zvířat? Vzhledem? Čím ještě?

(Nechte děti vyjmenovat třeba části těla, které máme; můžeme vyjmenovat také emoce, které cítíme; zmíníme smích a řeč; také zranitelnost, smrt.)

Kdo z vás je člověk? Ať se přihlásí, kdo je člověk! Každého, kdo je člověk, obkreslím na tento velký papír!

Postupně obkreslete děti na papír, každého jinou barvou (můžou si ji vybrat), jejich obrysy se budou překrývat. Pokud to jde, mějte dospělého pomocníka, který bude děti v této chvíli organizovat. Opět se pěkně rozsadíme kolem papíru a chvíli se na něj v tichosti díváme — tolik různých lidí!

Var. 1: Kreslete na papír jednoho člověka, podle toho, jak vám budou děti říkat, co máte nakreslit, abyste nakreslili člověka.

Var. 2: Pro starší děti — každé dítě kreslí člověka, postavu, sebe — pak obrázky dáme do kruhu a mezi ně klademe obrázky Ježíše v různých situacích.

Pamatujete si, o kom jsme si povídali před týdnem? O daru (*využijte obálku-dárek z minulé neděle*) z nebe, od Boha — kdo to je? Ježíš! Dneska vám chci povědět o tom, že Ježíš byl člověk, jako my. *Doprostřed obrysů vložíme obraz/postavu Ježíše, hodí se ikona, obraz, loutka. S nejmladšími dětmi můžeme vypočítávat části těla, které máme a které Ježíš také měl, ukazujeme, děti pojmenovávají.*

Každý z nás se někdy narodil. Někdo v porodnici, někdo doma, Ježíš se narodil ve chlévě, protože jeho maminka byla právě na cestách. Byl malým miminkem (*vedle obrysů dejte kartičku s obrázkem „betléma“ nebo miminka, nebo ji můžete podat nějakému dítěti, aby ji k obrazu položilo*), potřeboval péči a ochranu. Tak jako my, když jsme byli malí.

Ježíš rostl a někdy maminku Marii a Josefa také rozzlobil. Jednou se ztratil a oni ho tři dny hledali po městě. (*Obrázek Ježíše v chrámě.*) Až po třech dnech ho našli! Tak jako my někdy rodiče rozčílíme, i když třeba ani nechceme.

Ježíš se uměl také radovat. Na jedné oslavě svatby proměnil vodu ve víno, aby lidé měli radost. Tak jako my máme radost, když máme nějakou oslavu. *(Obrázek Ježíše v Káni galilejské.)*

Ježíš také plakal a byl smutný, když mu umřel přítel Lazar. *(Obrázek plačícího Ježíše.)* Tak jako my jsme smutní, když někdo umře, nebo ten, koho máme rádi je nemocný, nebo je daleko.

Ježíš ukazoval lidem, že je má rád. *(Obrázek Ježíš a děti.)* Tak jako my se máme navzájem rádi, s kamarády, v rodině.

Ježíš rád lidi navštěvoval, povídal si s nimi a jedl s nimi. *(Obrázek Ježíše u stolu s lidmi, může být i Poslední večeře.)* Tak jako my chodíme na návštěvy a hostíme se, jíme.

Ježíš také cítil bolest a byl zraněný. *(Ježíš s trnovou korunou.)* Tak jako my, když se zraníme, když nám teče krev, tak jako my, když nám někdo ublíží.

Ježíš také zemřel. *(Snímání z kříže.)* Tak jako každý člověk jednou zemře, až přijde jeho čas.

Ježíš je člověk jako my. Ve všem nám rozumí, pokaždé je nám blízko. *Ukažte na obrysy dětí a obraz Ježíše, pokud to jde, můžeme zařadit malou chvíli ticha.* — Vidíte, ať se nám dějí věci veselé, radostné nebo smutné a těžké, Ježíš je nám nablízku, vždyť žil stejně jako my. Proto nám rozumí.

Můžete se společně chytit za ruce v kruhu, a poděkovat Ježíši, že se narodil, žil (doplňte) jako my a že je nám proto blízko a rozumí nám.

Pro mladší děti

Marie je strašně unavená. Ještě nikdy v životě nebyla tak unavená. Má za sebou dlouhou cestu, chvíli šla pěšky, většinou jela na oslu. Je těhotná a její dítě se má každou chvíli narodit.

„Už nemůžu, Josefe.“

„Já vím,“ povzdychne si Josef.

„Nechtěl by teď přijít ten tvůj anděl a trochu nám pomoci?“ Marie se rozpláče.

„Promiň, já to tak nemyslel,“ říká Josef a podpírá Marii. „Vidíš, támhle už je Betlém, už to není daleko.“

Kolem procházejí další poutníci. Na cestách je plno, císař nakázal všem, aby šli do svého rodného města. Tam se u úředníka zapíše, a pak budou pěkně platit daně, odvádět peníze pro císaře. Výjimky se neuznávají, cestují mladí, staří, zdraví, nemocní a také těhotné maminky.

Marie si utřela oči a vysmrkala se: „Josefe, taky jsem si to občas představovala jinak. Když ten anděl říkal, že naše dítě bude neobyčejné, Boží, dar z nebe, měla jsem pocit, že to bude snazší. Ale podívej, vláčíme se po cestách úplně stejně, jako ostatní.“

„Bůh asi ví, co dělá,“ bručí si pod vousy Josef.

„Ano, tak nějak to bude,“ narovná se Marie a s Josefem vykročí k Betlému.

V Betlémě je narváno. Hospody plné, tam, kde byly „pokoje k pronajmutí“ visí cedulky „plno“ a „obsazeno“. „Nevíte...?“

„Nevíme, volné pokoje nejsou!“ „Ale...“ „Zalezte si do chlíva, tam je aspoň teplo.“

A tak Josef s Marií a s dítětem na cestě, stejně jako spousta jiných, nocují v nehostinném přístřešku.

Josef sedí na otepi slámy, hlavu v dlaních, a snaží se odpočívat. Marie chodí po chlívě sem a tam a občas zavzdychá. Dítě se opravdu co nevidět narodí. A když se dítě dere na svět, maminku to bolí. Josef se na Marii podívá. „Ne, Josefe, opravdu mi nemůžeš nijak pomoci.“

Josef si vzdychne, připadá si tak bezmocný. Takhle se má narodit Boží dítě? Jako každé jiné? Ví Bůh, co dělá?

Za chvíli možná nakoukne paní hospodská, které bylo mladé maminky Marie líto. Možná zavolá porodní bábu, co tenkrát pomáhaly maminkám při porodu. A nebo Marie porodí se vzdycháním a křikem sama. Boží dítě je na světě!

Josef podá Marii pár plínek, co si s sebou přinesli. Marie rychle zavine dítě, aby mu nebyla zima, a přiloží ho k prsu. Dítě se uklidní a saje. Josef zas sedí na otepi slámy a celou tu scénu pozoruje, pak vyjde ven pod hvězdy, které svítí jako vždycky.

„Je tak obyčejné,“ říká Marii, když se vrátí. „Červené, vrásčité. Pláče. Saje mléko. Je tak zranitelné. Krásné je, to ano, ale není jiné, než ostatní děti. Pořád nad tím musím přemýšlet. Takové bezmocné dítě, jestli takhle Bůh začíná své plány, tak nevím, jestli dopadnou dobře.“

Marie je moc unavená a za chvíli nejspíš usne. Usměje se na Josefa: „Vzpomněla jsem si na mladíčka Davida, našeho předka, velkého krále, rodáka odtud z Betléma.“

Byl malý, když ho Bůh povolal, od ovcí, možná z nějakého podobného chlíva jako je tenhle. A přece byl králem. Neboj, Bůh ví, co dělá.“

„Potřeboval bych, aby mi někdo řekl, že to tak má být,“ říká Josef. Za chvíli uslyší před chlívem hlasy. Vykoukne ven, podupává tam několik pasáků.

„Promiňte, stala se nám taková divná věc, to nám asi neuvěříte, my jsme potkali anděly,“ povídá jeden.

A druhý dodává: „Prý se tu narodilo děcko. Ale zvláštní děcko. Mesiáš, Zachránce a Spasitel, na kterého čeká celý náš izraelský lid. No jo, my jsme taky Izraelci, i když na těch kopcích se k slovu Bůžimu moc nedostanem, ale tohle ještě víme.“ „A to zvláštní Boží dítě, ten Mesiáš se má poznat podle toho, že je maličký, zabalený v plínce a spí v chlívě ve žlabu. Jako že je úplně obyčejný, víte? Nám to teda přišlo divný, zvláštní a obyčejný, ale takhle to řekli ti andělé.“

Josef otevře beze slova dveře do chlíva. Na provizorním lůžku ze slámy leží pod pláštěm Marie a spí, a vedle ve žlabu lehoučce oddychuje miminko, zabalené v plínkách. „Říkáme mu Ježíš.“

Pastýři se začnou smát a plácet do kolen. „Tak je to pravda!“

Marie procitne a tak to musí pastýři vykládat ještě jednou, jak viděli anděly, kteří jim řekli, že se narodí Zachránce jako malé, obyčejné dítě. A že právě takhle má vypadat Mesiáš. Že tak to má být, protože Bůh má lidi prostě hrozně moc rád a chce jim být nablízku a žít s nimi.

A pak se rozloučí a pořád kroutí hlavami a smějí se a jdou do hospody, aby si dali něco k snědku a k pití, když už přišli z kopců, a všem to vykládají, co se jim stalo a že se narodil Mesiáš.

Josef mezi dveřmi vzhledne k nebi. „Děkuju. Děkuju ti Bože, že nás máš rád. A děkuju, že to má být právě takhle obyčejné.“
A vejde dovnitř, kde Marie drží dítě na rukou a potichu mu zpívá: „...vlk s beránkem si bude hrát, a králem bude dítě...“

Modlitba

Ježíši, děkujeme ti, že jsi nám blízko, rozumíš našim radostem i starostem. Děkujeme ti, že jsi zvláštní i obyčejný zároveň. Děkujeme ti, že nás máš rád. Amen.

BIBLICKÉ ČTENÍ Markovo evangelium 12. kapitola verš 29
*Ježíš odpověděl: "První je toto: `Slyš, Izraeli, Hospodin, Bůh náš, jest jediný pán;
30 miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, z celé své mysli a z celé své síly!'*

Do doby tísně, strachu a smutku něco o radosti.

***

Zkusme nejprve dvě věci.

V té první bychom mohli být trochu jako dítě.
Zkuste si tohle: (stačí jen v představách):
Vezměte si průhlednou folii a pár fixů. A malujte. Malujte... svůj sen. Malujte, co byste chtěli. Jak by to mělo být. S vámi, kolem nás, se světem...

Možná přitom pocítíte... *radost*. To, co se objevuje na té folii, to je to, co chceme... To co je, a to, co chceme, to je totéž.
Radost je to, co se v nás objeví, když to, co je, odpovídá tomu, co by být mělo, tomu, co chceme.
Radost je pocit ceny a smyslu toho, co je. Stojí za to, s tím, v tom a pro to žít.

Jenom, jenom... když tu folie s naším snem zdvihneme a podíváme se přes ni na svět okolo ... tak asi nebude „sedět“.
Ve skutečnosti je to jinak! Takhle by to mělo být, ale jak jinak to je. To je kontrast!

A v člověku se zase objeví vztek, strach, smutek, malomyslnost a podobné... s kterými v těchto dnech docela těžko bojujeme.

***

A zkusme to z jiného konce, zkusme druhou věc: Ted nebudeme jako děti, spíš jako staří, protože budeme vzpomínat.

Vzpomínejte prosím... kdy jste měli v životě radost...

Listujte vzpomínkami...

Jsou různé, jsou tu chvíle úspěchu, chvíle, kdy jsme si užívali toho, co se nabízelo, chvíle vítězoslávy...

Při tom listování vzpomínkami na radost si vyndávejte z vějíře vzpomínek ty výjimečné, takové, které by mohly zůstat, o kterých byste i teď řekli: ano, tohle... tohle mělo být, tohle dávalo smysl, kvůli tomu mělo cenu, že jsem žil. Tohle byla skutečná radost, nezanechala pachut, nebyla po ní kocovina, nezůstala lítost nebo strach jako vedlejší účinky vítězoslávy, protože já jsem snad měl radost ale jiní ne...

Až se vám bude chtít, dolistujte vzpomínkami na Radost... o vám z nich zůstalo na stole?

***

A teď to hlavní – když se tak ohlížíme za chvílemi Radosti: Mohlo by se stát, že bychom Radost – tu hlubokou, stálejší, v které se prožila cena a smysl života... mohli prožít všichni podobně? Máme na Radost podobnou vzpomínku? Domluvili bychom se na stejném? (Zůstalo nám na stole stejné?)

Myslím, že by to tak být mohlo, mělo. Myslím (prožil jsem, četl jsem, viděl jsem), že **radost je nejhlubší a přirozená, když člověk prožije lásku, když člověk miluje.**

Vzpomínejte, prosím: Když jste byli s tímhle... člověkem, když je přede vámi, když se na něj díváte, když na něj myslíte... tak ve vás je Radost.

V Lásce se děje přitakání k tomu, kdo je s vámi, a začne se dívat ten div, že to, co je a co být má... začne souznět. Kontrast folie našeho snu a reality mizí, v Lásce se objevuje soulad.

Radost a Lásky... to je nakonec Totéž... Lásky je Radost z druhého. V Lásce se prožívá Cena a Smysl toho, co (kdo) je, a s tím přichází Radost.

***

Mohli bychom nějaký čas mluvit o lásce.

Dnes jsme si jen přečetli úvod slavného dvojpříkázání lásky: „Miluj Boha...“

Jak se to dělá, co to znamená milovat Boha?

Znamená to... že vás přepadá Radost z toho, co je.

Jestli se vám v tom, jak jsem to těžkopádně popisoval, a jak se vám to objevilo ve vzpomínkách, mihlo něco z pocitu erotiky... tak to tak asi je. Možná se dá trochu nepatřičně říci: „Víra je druh erotiky bytí“. Prožijete radost z toho, co je. Trochu tak, jak to máte s milovaným člověkem.

Tedy: Radost se objevuje s Láskou. V zaujetí tím druhým... vzniká tajemný soulad mezi tím, co je, a tím, jak to má být... A s tím, radost.

Dnes jen tohle: Radost (z) Lásky může zahrnout život, vesmír vcelku, zásadně. Stane se Láskou k Bohu... A zanechá stopu v srdci.

Láska a radost a víra jsou nakonec totéž. Víra je láska k životu, láska k bytí, vnímá se jejich cena a smysl, v tom se prožívá Radost... a to je Lásky k Bohu. To, co jste prožili a prožíváte s jedním člověkem, se může rozšířit na život a bytí vůbec...

***

K lásce se nedá donutit. Lásky je něco, co se děje, co přichází. Ale lze si pamatovat Radost, která ji provází, (však jsme si taky vzpomněli...) a pak lze být pro ni otevřen. Čekat na ni, až nás otevře. Čekejme... trpělivě, prosím.

Děkujeme za chvíli, kdy se nám v srdci objevila radost z druhého, z života, z Tebe.

PÍSEŇ Evangelický zpěvník 367 Studně nepřevážená

1. Studně nepřevážená všech božských milostí, k tobě úpí duše má, tvých žízní sladkostí. Bože, Duchu svatý, jenž posavad v darech svých předrahých a rozkošných přehojně bohatý.
2. Proto vroucně tě prosím, můj posvětiteli, víry pravé v mém srdci mocný pěstiteli, rozmnožuj ji dále, ať se již nezmenšuje, ale vždy rozhojňuje ke tvé cti a chvále.
3. Při tom i má naděje ať pevnou stálostí před tebou se vždy skvěje bez vší pochybnosti, bych neměl doufání v darech pomíjejících, však věčně trvajících a v tvém smilování.
4. Vladaři můj výborný, braň a posilň mne sám, by libý neb odporný vítr sem ani tam mnou nemoh viklati, nýbrž ať v každé době důvěřuji se tobě, rač mi pomáhati.
(J. A. Komenský 1659)

MODLITBA

Pane, prosíme za ty, které čekají dlouhé dny, v nejistotě, prázdnotě, strachu. Za ty, kteří propadají smutku, zoufalství, pocit nesmyslnosti.

Za ty, kterých se zmocnila nemoc, kteří ztrácí kontrolu nad svým životem. Za ty, kteří mají moc a odpovědnosti.

Prosíme o moudrost pro ně.

Prosíme at nám docela neuteče Radost ze života.

Ať se vrací Radost z Tebe a podpírá každou další radost.

Otče náš, který jsi v nebesích, posvět se jméno tvé, přijď království tvé, buď vůle tvá, jako v nebi, tak i na zemi, chléb náš vezdejší dej nám dnes, a odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuvod' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého, neboť tvé jest království i moc i sláva na věky, amen.

PÍSEŇ Evangelický zpěvník 189 Hrad přepevný

1. Hrad přepevný je Pán Bůh náš, | zbroj výborná i síla; | ont' nás chrání když satanáš | své proti nám vysílá. | Ten starý nepřítel | zkazit by nás chtěl | moc a mnohá lest | hrozná zbraň jeho jest, | v světě nemá rovného.
2. Nástroj lidský jest v tom špatný, | snadní jsme my k zmožení. | Však hájí nás rek udatný, | jež Bůh nám dal k spasení. | Kdo by ten byl , nevíš? | Jest Kristus Ježíš, | Bůh a Pán všeho, | a není jiného; | pole jistě obdrží.
3. Byť svět i plný d'áblů byl, | chtějících nás zhltni, | však žádný by z nás nebyl, | musejí ustoupiti. | Kníže světa toho, | ač bouří mnoho, | co chce nespraví, | soud Boží ho dává, | slovíčko jej porazí.
4. Dábel, svět musejí jistě | ustoupit slovu jeho, | neb s námi jest v každém místě | Pán s dary Ducha svého. | Přijde-li na zmatek | čest, hrdlo, statek, | necht' sobě mají, | nic tím nezískají, | nebes nám však nechají.

SLOVA POSLÁNÍ Matoušovo evangelium 6. kapitola verš 19 „Neukládejte si poklady na zemi, kde je ničí mol a rez a kde je zloději vykopávají a kradou. 20 Ukládejte si poklady v nebi, kde je neničí mol ani rez a kde je zloději nevykopávají a nekradou. 21 Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce.“

SLOVO POŽEHÁNÍ

Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého s vámi se všemi.

Evangelický zpěvník Dodatek

630 Nahý jsem se na svět narodil

1. Nahý jsem se na svět narodil, nahý, bosý, z něj zase půjdu. Jestli jsem i s trochou štěstí žil, žádný div, když zas ho pozbudu. Cokoliv mám, Pán vše mi dal, jestli co chtěl zpátky, své si vzal. Chvála ať zazní jeho jménu.
2. Z rukou Pána ve dne i v noci, víc než třeba máme dobrého. Proč bychom se i s Kristem měli bát, někdy také brát něco zlého? Jistě, to stává se i nám, ani jinak prý být nemůže, rád svatý Boží sám to káže.

OHLÁŠKY

Bohoslužby pro vás tuto neděli připravil bratr farář Pavel Jun. Děkujeme mu za přípravu i slovo o radosti. Příští nedělí začne Velikonoční týden, bude Květná neděle, kterou tradičně slavíme s dětmi a vítáme společně Ježíše. Dnes je možné na ČT 2 shlédnout ekumenické bohoslužby, kázat bude br. synodní senior Daniel Ženatý.

Kostely jsou stále uzavřené, ale **POSTNÍ SBÍRKA DIAKONIE** pokračuje až do Velikonoc. Její výtěžek je určen pro libanonskou školku Tahaddi, která poskytuje bezpečné prostředí dětem syrských uprchlíků a z chudých libanonských rodin. Přispět je možné na ni bankovním příkazem na stránkách Diakonie: <https://postnisbirka.diakonie.cz/> nebo je možné přispět na aktuální veřejnou sbírku Diakonie přímo obětím pandemie. Diakonie reaguje na aktuální situaci a zřídila stránky <https://jmesvami.diakonie.cz/>, které slouží k informovanosti, k registraci dobrovolníků a ke koordinaci pomoci. Myslíme na vás všechny, a pokud potřebujete jakoukoliv pomoc, popovídat si po telefonu, půjčit knihu, bibli, zpěvníky nebo nakoupit, neváhejte se ozvat s. faráře na telefon 774 216 408.

A pokud ještě nemáte roušku, dejte vědět, za Dobročinný spolek Marta je pro nás šije s. Ruth Junová, které patří velký dík!!!! A postupně se přidávají i další ochotné sestry (s. Dana a Alena Jeřábkovy i bratři 😊 Děkujeme!

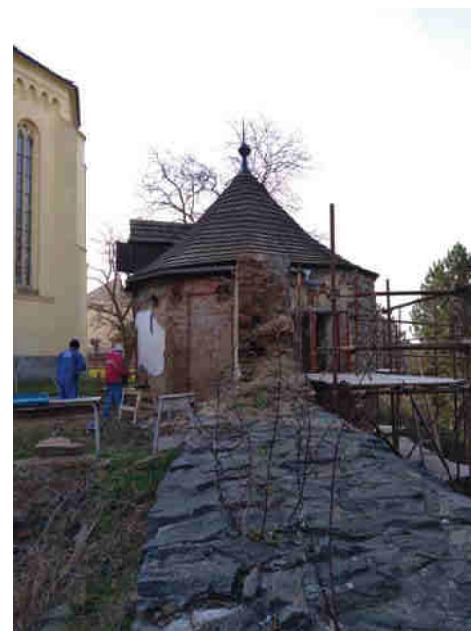
Moc děkuji za to, že myslíte na starší členy našeho sboru a za veškerou nabídnutou pomoc!

Narozeniny v následujícím týdnu oslaví Miloslava Výborná, Marie Koberová, Jana Korábková a Anna Nulíčková.

Všem oslavenkyním za náš sbor moc gratulujeme, navzdory všem omezením přejeme pěknou oslavu a hodně zdraví a Boží ochrany v nadcházejícím období. Můžete oslavencům, které znáte, i zavolat, když si nemůžeme přát osobně v kostele a zůstat tak ve spojení 😊

V březnu se rozběhla **rekonstrukce naší bašty**, můžete se podívat na pár fotek, jak práce postupuje, a co všechno bašta skrývala. V těchto dnech probíhá v baště archeologický výzkum, protože se pod podlahou našla původní hradba

Velké díky paní Ing. arch. Radce Neumanové, která i v této době stavbu hlídá, komunikuje s archeology, Národním památkovým ústavem, zapisuje zprávy z kontrolních dnů. Za náš sbor stavbu „hlídá“ také Nora Procházková a Michal Vejvoda. Děkujeme.

DOPIS SYNODNÍ RADY Z 25. BŘEZNA 2020 pro nás

Milí přátelé, sestry a bratři, bez jakékoli přípravy jsme vrženi do dosud neprozkoumaného způsobu existence našich sborů. Jak žít ve sborovém společenství bez dvou či tří, kteří se v Kristově jménu scházejí? Nová je i role našich kazatelů a kazatelek. Ani předchozí studium, ani vikariát je na situaci nouzového stavu cíleně nepřipravovaly. Přitom, paradoxně, jejich služby je nejvíce třeba právě v čase ohrožení a strachu. Proto je povzbuzujeme, aby nacházeli tvůrčí sílu k předávání naděje evangelia způsobem, který je jim blízký. Není možné určit, jak na to. Snad nejbližší vyjádření je – aktivně. Každý má jiné možnosti, jiná obdarování. Je možné se vzájemně inspirovat, sdílet dobrou praxi, užívat podněty a texty, které jsou k dispozici zejména na internetu.

Za velmi důležité považujeme, aby členové sboru věděli, že se na svého kazatele a svou kazatelku mohou obrátit, že je jim k dispozici telefonem, e-mailem, na sociálních sítích. Děkujeme sborům, které vysílají bohoslužby online. Je to výborné. Ale není nezbytné, aby tak činil každý sbor. Přijímejme nedělní bohoslužby v České televizi a v Českém rozhlase za své. Spojí nás jak napříč sbory, tak s ekumenou, i ostatními diváky. Je výtečné, že právě v době úzkosti smíme být spolu ve jménu Kristově.

Návštěvy nemocných a potřebných, kromě situací ohrožení života, nedoporučujeme. Chraňme sebe, ty, kdo s námi žijí, mějme ohled i na navštívené.

Pohřební rozloučení ve sboru doporučujeme odložit na pozdější dobu. Kazatel či kazatelka, ani kdokoli jiný, nesmí být nuceni vstupovat do situací, v nichž hrozí nebezpečí nákazy. Pastorační péče o pozůstalé je za těchto okolností náročná na citlivou komunikaci. Myslíme na vás.

Milé kazatelky, milí kazatelé, čas uvolněný zrušením shromáždění a akcí užíjte k modlitbám, přímluvným i kajícím, ke studiu, četbě, pořádání sborového archivu, odpočinku. Dbejte prosím i na to, aby ovšem šíře možných aktivit nevedla k vašemu vyčerpání a nekončícímu neklidu.

Přejeme hodně sil, moudrosti a odvahy šířit naději, kterou nemáme ze sebe, a proto nepodléhá ani rzi, ani viru.

Upřímně zdraví

Daniel Ženatý, synodní senior

Vladimír Zikmund, synodní kurátor

Pavel Pokorný, I. náměstek synodního seniora

Jiří Schneider, I. náměstek synodního kurátora

Ondřej Titěra, II. náměstek synodního seniora

Eva Zadražilová II. náměstkyně synodního kurátora